

Mùa Thu Mùa Thu

Sáng rồi. Trời lạnh thiệt!

.....

Thôi, mùa Hè đã hết
Bây giờ là mùa Thu
Mùa của sáng sương mù
Mùa của chiều lạnh buốt
Mùa của đêm náo nức
Nếu mà mưa, mưa rơi...

Xưa, có người mở lời:
“Nghe mưa trời nặng nặng
Nghe mình, mình xa vắng” (*)
Ngay cả mình, xót xa...
Hé cửa, trời bao la
Sông, phù sa gợn sóng
Cây, vườn Thu bất động
Lá, rơi nằm nín thinh!

Không thấy bóng, thấy hình
Con thỏ như thường bữa
Cỏ xanh đâu còn nữa
Con thỏ đã xa vườn...
Cả bầy chim dễ thương
Cả con chuồn chuồn lặc
Tất cả là...mất mát!
Tất cả là...Quê Hương!

Tôi nhớ quá Đơn Dương
Tôi nhớ hoa hồng trắng
Hoa hồng trắng là nắng
Hoa hồng trắng là em!
Ôi cái miệng cười duyên
Như vàng trắng mùa Hạ
Ở đây là cõi lạ
Mình còn trời bao la...

Trần Văn Lệ

(*) Thơ Huy Cận:

Nằm nghe nước giọt hiên nhà
Nghe trời nắng nặng, nghe ta buồn buồn.